

תיק מס': 1367/11

בית המשפט הצבאי ביהודה

1 בפני כב' השופטת: רס"ן שרון ריבלין - אחאי

- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34

התביעה הצבאית

(באמצעות ב"כ עו"ד סרן מיכאל אביטן)

נגד

הנאשם: אסלאם צאלח דאר איוב ת.ז. 402197834 / שב"ס - נוכח

9 (באמצעות ב"כ עו"ד נרי רמתי ממשרד גבי לסקי- נוכח)

11 רמ"שית: רב"ט תהילה כהן

12 מתורגמן: סמ"ר אכרם חמזי

14 תאריך הדין: 10/03/11, ד' באדר ב' תשע"א

מהלך דיון

17 בית המשפט מזהה את הנאשם.

18 הנאשם מצהיר כי מייצג אותו עו"ד נרי רמתי ממשרד גבי לסקי.

20 תוב"ע: נבקש שעדי הזוטא יעידו גם כחלק ממשפט הזוטא וגם כחלק ממשפט העיקרי.

21 זאת על מנת ליעל את ההליכים. כל פרשת ההגנה שתבוא אחרי וכל הסיכומים אין טעם

22 לעשות אותם פעמיים אלא אם יש טענה כבדת משקל.

24 סנגור: אני מציע לשמוע קודם את גובי האמרה והנאשם לעניין הזוטא ולאחר קבלת

25 החלטה להמשיך. מובן שאין לי התנגדות שגובי האמרות יעידו גם לעניין המשפט העיקרי,

26 אם בכלל יש להם מה להעיד בעניין.

28 סנגור: הסברתי למרשי את כתב האישום, הוא מבין אותו וכופר בו.

30 ביהמ"ש מקריא לנאשם את עובדות כתב האישום.

32 נאשם: ביהמ"ש וסנגורי הסבירו לי את כתב האישום, אני מבין אותו וכופר בו.

- 1 עד תביעה מס' 1 (מס' 2 ברשימת העדים), משה מדינוני.
- 2
- 3 העד מזהר לומר את האמת.
- 4
- 5 **חקירה ראשית**
- 6
- 7 ש: ספר לי בבקשה לביהמ"ש על הכשרתך המשטרית?
- 8 ת: אני עובד כחוקר בימ"ר ש"י, אני בכלל חוקר מזה כ-26 שנה במשטרה.
- 9 ש: מה היא ההכשרה שלך בתור חוקר?
- 10 ת: יש לי את כל ההכשרות. יש לי גם הכשרה של חוקר נוער למרות שאני לא מתעסק בזה
- 11 ביום יום.
- 12 ש: ביום ה-23/01/11 אתם חקרתם את הנאשם אתה מזהה את החתימה שלך?
- 13 ת: כן אני מזהה.
- 14 ש: תספר בבקשה לביהמ"ש על התנהלות החקירה, מהלך החקירה, מה היה מההתחלה,
- 15 איך דברים קרו? מתי פגשת לראשונה את החשוד?
- 16 ת: ב-23/01/11 החשוד הובא על ידי הצבא אלינו אחרי שעזרו אותו בלילה על ידי הצבא,
- 17 הובא אלינו בסביבות שעה 09:00, מיד סמוך להגענו והתחלנו את החקירה. כמובן
- 18 שהקראנו לחשוד את החשדות נגדו, הסברנו לו מה החשדות, אמרנו לו שהוא לא חייב
- 19 לומר דבר אלא אם רצונו בכך, כל מה שיאמר עלול לשמש ראיה נגדו ואם הוא לא יענה על
- 20 שאלות זה עשוי לחזק את הראיות נגדו ושיש לו זכות להיועץ בעו"ד. החשוד למיטב
- 21 הבנתי הוא הבין את מה שהסברנו לו והוא מסר את כל מה שהיה לו להגיד. כל הדברים
- 22 נאמרו מרצונו החופשי והטוב, החקירה תועדה בתיעוד חזותי מתחילתה ועד סופה באופן
- 23 רציף כפי שאנחנו נוהגים לעשות בחקירות רבות. במהלך החקירה נכנסו ויצאו עוד חברה
- 24 בחדר החקירות, זה דבר נהוג אצלנו ואפילו הכנסנו מישהי שהיא דוברת שפת אם שתכיר
- 25 לו מילה במילה את התודעה, קוראים לה ניהי (עדת תביעה מס' 4), שלא יהיו ספקות לגבי
- 26 מה שנכתב בהודעה. אצוין שהחשוד חתם על זה שהוא הבין את ההזרה ולגבי העדות
- 27 עצמה הוא לא חתם עליה, זה היה אחרי הפגישה שלו עם העו"ד והוא ציין שהעו"ד אמר לו
- 28 לא לחתום ללא נוכחות העו"ד ולכן לא החתמנו אותו על העדות.
- 29 ש: תספר באיזה שפה התנהלה החקירה?
- 30 ת: בשפה הערבית.
- 31 ש: אתה דובר ערבית?
- 32 ת: אני דובר ערבית מדוברת, הבנתי טוב את החשוד והחשוד הבין אותי וזה מתועד.
- 33 ש: אנחנו נמצאים כרגע בשלב טיעוני הזוטא ועלו טענות לאופן התנהלות החקירה, לאופן
- 34 התנהלות לגבי הנאשם, האם היו דברים חריגים? ותתאר את האווירה?
- 35 ת: הייתה אווירה טובה, הנחקר אמר את הדברים מרצונו החופשי, הוא שיתף פעולה
- 36 באופן מלא והוא נתן לנו פרטים שאנחנו הופתענו לגביהם ואפילו לא ידענו.
- 37 ש: האם הייתה הרמת קול במהלך החקירה?
- 38 ת: לא.
- 39 ש: היו צעקות?
- 40 ת: הייתה אווירה נינוחה ולא זכור לי נושה חריג.
- 41 ש: האם הופעלה אלימות כלפי החשוד?
- 42 ת: אנחנו לא מפעילים אלימות, כמובן שמדובר בנער די צעיר והתייחסנו אליו בהתאם,
- 43 בשיא העדינות. גם הצענו לו לאכול ולשתות.
- 44 ש: במהלך החקירה בעמוד 4 בשורה 102 ישנה שם הערה של החוקר, כתוב הערת חוקר:
- 45 החשוד בוכה. הוא ענה שהוא חשש להיכשל בבית הספר במבחנים. ספר את הנקודה
- 46 הספציפית הזאת.
- 47 ת: זכור לי שהוא אמר שיש לו מבחנים, הוא רצה לדעת מה קורה איתו בתום החקירה,
- 48 אני זוכר שאמרתי לו שתסתיים החקירה מי שצריך להחליט בענייניו יקבל אותה ההחלטות.
- 49 באמת לא ידענו מה יהיה איתו באותו שלב לאחר החקירה.
- 50 ש: בחלק מהטיעונים של הנאשם במהלך טיעוני הזוטא מופנים הן כלפי החוקרים והן
- 51 כלפי שלב המעצר, מה הייתה התרשמות שלך, איך היה נראה הנאשם? מה היה נראה לך?
- 52 ת: היה נראה בסדר, לא זכור לי שום דבר חריג. אתה מתכוון מבחינה גופנית?
- 53 ש: גופנית, שינוי במצב הרוח.

- 1 ת: מעצר זה לא דבר קל, מעבר לזה לא ראיתי משהו מיוחד.
- 2 ש: הוא התלונן לפני החקירה על איזה משהו שהיה בשלב קודם?
- 3 ת: לא.
- 4 ש: הוא סיפר על מה עבר עליו קודם?
- 5 ת: לא.
- 6 ש: נאמר בחלק מהטענות שהועלו נאמר שהסנגור היה בקשר רציף עם החוקרים בתחילת
- 7 החקירה והודיע על כוונתו לפגוש את הנאשם, החוקרים החלו לחקור את הנאשם מבלי
- 8 להיוועץ עם העויד. מה יש לך לומר על הטענה הזאת?
- 9 ת: העויד התקשר לארנון והתעניין אם החשוד הגיע אלינו, כנראה שהוא ידע בעקבות
- 10 המוצר, בשלב הזה אני חושב שהחשוד עוד לא הגיע לחקירה אבל אחרי זה הטיפול עבר
- 11 לקצין החקירות. על כל פנים בשלב שהתחלנו את החקירה לא היה נוכחות של העויד
- 12 אצלנו. אבל אמרנו לו שיש לו את הזכות להיפגש עם העויד, בשלב מאוחר יותר הבנתי
- 13 שהקצין דחה את הפגישה מאוחר יותר.
- 14 ש: באיזה שלב הוא בעצם נפגש עם העויד שלו?
- 15 ת: למעשה הפגישה הייתה, אם אני לא טועה לקראת הסוף אחרי שהתחילו להקריא לו
- 16 את העדות. אחד הקצינים בא ואמר שהעויד הגיע.
- 17 ש: טענה נוספת שעלתה הייתה כי בעת חקירתו של הנאשם לא נכח הורה או קרוב משפחה
- 18 בחקירה. למה זה?
- 19 ת: אני לא זוכר חקירה של נער של תושב רשות הפלסטינית שנחקר בנוכחות הורים,
- 20 מדובר במעצר באמצע הלילה, לא מביאים אף פעם את ההורים, לא זכור לי דבר כזה. אני
- 21 לא קובע את הנהלים, אני לא נתקלתי בחקירה שבה היו הורים, כך זה מקובל. גם ברוב
- 22 החקירות שעשיתי עם נועד הם אף פעם לא רצו לשבת עם ההורים בחקירה, זה נדיר מאוד.
- 23 אבל נותנים להם את הזכות.
- 24 ש: עוד נטען כי הנאשם לא הוזהר ולא נאמר לו כי הוא עומד על זכות השתיקה.
- 25 ת: אני אמרתי שהוסבר לו, אנחנו עשינו את זה ביתר דגש בגלל שמדובר בנער צעיר.
- 26 ש: כמו כן נטען כי החקירה נעשתה על ידי שלושה ולעיתים אף ארבעה חוקרים, החוקרים
- 27 הטיחו בו שאלות לסירוגין ואף בו זמנית, היו האשמות וצעקות ונשאלו שאלות מכוונות.
- 28 מה תגובתך לכך?
- 29 ת: החקירה התנהלה באווירה טובה, לא הייתה אווירה של לחץ, החשוד שיתף פעולה ולא
- 30 היה צורך בשום הפעלת לחץ. כמו שאמרתי החקירה מתועדת, אפשר לראות בדיוק איך
- 31 התנהלה החקירה, מי נכנס מי יצא ומה קרה.
- 32 ש: אז היו שלושה חוקרים?
- 33 ת: לסירוגין, יתכן שהיה מצב שהיו שלושה. זה לא היה להפעלת לחץ. לשאלת ביתמ"ש,
- 34 בדרך כלל אנחנו חוקרים שני אנשים ולפעמים הקצין רוצה להצטרף, הצטרפה עוד אחת
- 35 לקראת הסוף שהקריאה לו את העדות, היא לא השתתפה ממש בחקירה.
- 36 ש: מה לגבי צעקות בחדר?
- 37 ת: לא זכור לי דבר כזה. גם אם הייתה צעקה או משהו כזה זה לא היה להפעלת לחץ, לא
- 38 הייתה מטרה להוציא מינידע מהחשוד בלחץ.
- 39 ש: האם הנאשם נשאל שאלות מכוונות?
- 40 ת: אם הוא נשאל שאלות זה בשביל להבין טוב יותר מה הוא אומר, מה הוא מוסר. להבין
- 41 יותר את הפרטים המלאים, לא בקטע שיגיד מה שאנחנו רוצים. בקטע של להבין יותר את
- 42 האינפורמציה.
- 43 ש: מה לגבי חקירה אגרסיבית?
- 44 ת: אני זוכר שהחקירה הייתה באווירה טובה, אני לא זוכר שהייתה אגרסיבית ואמרתי
- 45 שיחסית החקירה התנהלה בצורה מאוד עדינה.
- 46 ש: האם היה איזשהו שלב שחשבת שהנאשם הושפל במהלך החקירה?
- 47 ת: לא.
- 48 ש: האם באיזשהו שלב רמסתם את כבודו של הנחקר?
- 49 ת: לא הייתה כוונה כזאת.
- 50 ש: אתה מכיר את העדות שלפניך, חתמת עליה. איך אתה מתרשם ממה כתוב בעדות לבין
- 51 מה שבאמת היה בחקירה? האם העדות הזאת משקפת?
- 52 ת: אני חושב שהיא משקפת בצורה טובה, אף פעם היא לא ממלאת את כל מה שהיה בחדר
- 53 ובשביל זה יש את התיעוד החזותי.

ש: מה לגבי הטענה שהתרגום לא היה נכון?	1
ת: אני לא חושב שיש כאן איזשהו פרט שהומצא, אני חושב שהדברים משקפים את מה	2
שנאמר ואם יש בעיה של תרגום אפשר להתמודד איתה מול מה שנאמר בקלטת.	3
ש: האם במהלך החקירה הוא קיבל מוזן, שתייה?	4
ת: התייחסתי לכך כבר. כמובן שהוצע לו לאכול ולשתות. אולי קיבל גם ממתקים.	5
	6
תוב"צ: אין שאלות נוספות.	7
	8
	9
חקירה נגדית	9
	10
ש: מי היה אחראי על החקירה? מי ניהל אותה?	11
ת: מי שניהל את התיק בכללותו זה תקצין גילל. הוא ניהל את כל הפרשייה של נבי סאלת.	12
ש: על סמך מה הוא נעצר?	13
ת: אני מניח על סמך הפללה או הפללות.	14
ש: הייתה בפניך ההפללה הזאת שחקרת אותו?	15
ת: יתכן שהייתה בפני, אני לא זוכר, אני יכול להגיד לך שאני לא הייתי עד כדי כך מעורר	16
בחקירה הזאת לפניך. ידעתי באופן כללי מה החשדות.	17
ש: אפשר להגיד באופן כללי שהחשדות שהילד זרק אבנים?	18
ת: הילד השתתף בהפרות סדר כל יום שישי, אני יודע שזרקים שם אבנים.	19
ש: מי קלט אותו אצלכם בתחנה?	20
ת: מחלק תשאול. אני לא יודע ספציפית מי קיבל אותו.	21
ש: ידעת באיזה שעה הוא נעצר?	22
ת: אני חושב שזה היה באמצע הלילה. לפנות בוקר.	23
ש: אתה יודע איפה הוא היה עד שהגיע אליכם?	24
ת: ממה שאני יודע שלוקחים אותם לבדיקת רופא ועד שהוא מגיע אלינו זה לוקח פרק	25
זמן.	26
ש: זאת אומרת שאפשר להניח שכשהוא הגיע אליך הוא היה ער לפנות בוקר?	27
	28
תוב"צ: אני מתנגד לשאלה, מדובר בעדות סברה. העד לא יכול לענות לשאלה אם הוא ישן	29
או לא, הוא יכול לדעת מה ההליך המקובל.	30
	31
סנגור: החוקר משה מידיוני הוא העיד שהוא חוקר כבר 26 שנה, לטעמי הוא העיד כבר	32
מס' פעמים.	33
	34
	35
	36
החלטה	36
	37
העד ישיב כמיטב ידיעתו בנושא.	38
	39
ניתן והודע היום, 10/03/11, בפומבי ובמעמד הצדדים.	40
	41
	42
	43
ת: לא יודע אם הוא ישן.	44
ש: האם ביררת אם הוא ישן?	45
ת: יכול להיות ששאלתי אותו איך הוא מרגיש, אני מניח ששאלתי אותו. אולי אפילו בדרך	46
להכנסת שלו לחדר. יכול להיות, אבל אני לא זוכר, הוא היה נראה לי בסדר ומספיק ערני	47
בשביל לבצע חקירה, לא התרשמתי במשהו חריג.	48
ש: אתה היית בחדר בתור תפקידך כחוקר נוער?	49
ת: יש לי הסמכה של חוקר נוער. האם שמתי את הכובע של החוקר נוער? אני מניח שכן.	50
ש: אתה כחוקר נוער בהכשרתך עברת גם הכשרה לגבי תיקון 14 לחוק הנוער?	51
ת: לא, לא חושב ההכשרה שלי הייתה מוזן.	52

~~שופטת~~

- 1 ש: איזה סוג של התנהגות אתה הפעלת כחוקר נוער בחקירה הזאת? במה היית שונה?
2 ת: יחס טוב, חוגן ומאוד עדין.
- 3 ש: אמרת שלא נותנים לצעירים, ילדים ותושבי השטחים להיחקר עם הוריהם.
4 ת: אמרתי שאני לא זוכר מקרה אחד כזה. אני לא יודע מה חנוהל אבל אני לא נתקלתי
5 בדבר כזה.
- 6 ש: אתם גם חוקרים צעירים מההתנחלויות?
7 ת: יש לנו מחלק של קטינים, בדרך כלל אנחנו לא מתעסקים איתם, אולי קרה שחקרנו
8 קטינים.
- 9 ש: המחלק קטינים שייך לימ"ר ש"י?
10 ת: יש מחלק נוער.
- 11 ש: למה הוא לא נחקר שם?
12 ת: אני לא יודע זאת לא החלטה שלי.
- 13 ש: אתם חוקרים הרבה קטינים מנבי סאלח שזורקים אבנים?
14 ת: אנחנו חקרנו את הפרשייה של הפרות הסדר שם. יש פרשיות שמערבות גם בגירים וגם
15 קטינים, גם אצל יהודים, גם ימין קיצוני.
- 16 ש: כשאתם חוקרים את הקטינים של הימין קיצוני אתם מציעים להם נוכחות הורים?
17 ת: אני לא זוכר מקרים שילדים ישבו עם נוכחות הורים.
- 18 ש: מי הזהיר ספציפית את הנאשם?
19 ת: אני חושב שאני הזהרתי אותו, הסברתי לו במה הוא חשוד, מה הזכויות שלו.
- 20 ש: אתה מסכים אותי שמוהירים קטין צריך להזהיר אותו טוב שיבין?
21 ת: אני חושב שהזהרתי אותו טוב, והוא הבין. במהלך החקירה הוא גם עודכן שדיברו עם
22 העו"ד. הוא לא ביקש באיזשהו שלב לדבר עם העו"ד.
- 23 ש: מה בעצם הזכות שעולה מן ההזהרת חוץ מזכות ההיוועצות?
24 ת: אי הפללה עצמית.
- 25 ש: מה לגבי זכות השתיקה?
26 ת: זה אותו הדבר.
- 27 ש: אמרת לו, אתה יכול לא לדבר בחקירה?
28 ת: אמרתי לו שהוא לא חייב לומר דבר.
- 29 ש: יכול להיות שהזהרתם אותו פעמיים?
30 ת: יכול להיות.
- 31 ש: בשתי הפעמים אמרת לו?
32 ת: בוא נראה את הקלטת ואני יגיד לך בדיוק מה היה.
- 33 ש: אם אני יגיד לך שפעמיים הזהרת אותו ופעמיים לא אמרת לו שמותר לו לשתוק? בשום
34 מילה בשום דרך.
35 ת: אני מוכן לראות זאת.
- 36
- 37 ביהמ"ש והצדדים צופים בקלטת (דקה 10 והלאה). החוקר מסביר לנאשם כי יש לו זכות
38 להיוועץ עם עו"ד וכי כל מה שיאמר עשוי לשמש נגדו, הוא מסביר זאת מסי' פעמים ומסביר
39 את החשדות המיוחסים לו ובהמשך אומר לנחקר כי יותר טוב שיגיד את האמת. הנחקר
40 שואל אם יגיד את האמת ילך הביתה והחוקר אומר שאת זה כבר נראה, ואת זה יחליטו
41 הקצינים. בנוסף, החוקר מוסר לנחקר כי אם עשה טעות עליו לומר את האמת, "כל מה
42 שהיה צריך (לאזם) להגיד". מציע לו תה והוא אומר שהוא כבר שתה. מדפיס את נוסח
43 ההזהרה, מקריא את פרטיו האישיים של הנחקר, מסביר את שמות החוקרים ואת
44 החשדות. כל מה שתגיד אנחנו נרשום ואם לא תשיב זה עלול להוות חיזוק על הראיות,
45 נבקש שיכתוב את שמו ותחשוד כותב. שואל אותו איפה הוא גר.
- 46
- 47 ש: אז לא אמרת לו אף פעם שמותר לו לשתוק?
48 ת: הוא הבין טוב מאוד, לא היה פה שום דבר מכוון וזה נראה באופן אותנטי שאני מסביר
49 לחשוד את זכויותיו ונראה לי שהוא הבין טוב מאוד. לא נעשה משהו במכוון. מה שנאמר
50 זה מה שנאמר, אני חושב שהוא הבין שיש לו את הזכות לשתוק.
- 51 ש: אמרת שאתה יודע שהעו"ד התקשר לארנון לפני שהחשוד הגיע אליך?
52 ת: כן.
- 53 ש: זאת אומרת שארנון ואתה ידעתם שיש עו"ד?

- 1 ת: ברקע ידענו שיש עו"ד שאמור להגיע.
- 2 ש: למה לא חיכיתם עם החקירה?
- 3 ת: אמרתי לך, החשוד הובא לחקירה, מדובר בבחור צעיר, ההיגיון אומר שצריך לחקור
- 4 אותו כמה שיותר מהר וגם הבנתי שזה לא זמן כל כך קצר עד שהעו"ד יגיע וחוף מזה
- 5 הונחתי להתחיל את החקירה לדעתי על ידי גילל וזה מה שעשינו.
- 6 ש: כשהגיע העו"ד ואתם הייתם בחקירה מי החליט לא להפסיק את החקירה ולתת לעו"ד
- 7 לפגוש את הנחקר?
- 8 ת: לפי דעתי זה הרפ"ק שזה בסמכותו. מן הסתם הוא היה מעודכן במתרחש בחקירה.
- 9 ש: אמרת שרוב הזמן לא הייתם שלושה חוקרים?
- 10 ת: לא אמרתי דבר כזה, אמרתי שהיינו שני חוקרים בדרך כלל ובחקירה הזאת אם אני לא
- 11 טועה היינו שלושה ואולי אפילו ארבעה.
- 12 ש: האם נכון לומר שרוב החקירה הייתם שלושה חוקרים או אפילו ארבעה?
- 13 ת: אם אתה עושה סטטיסטיקה, אני מאמין שרוב הזמן היינו שניים. אני לא רואה פסול
- 14 שיהיו 10 בחדר אם לא מופעל שום לחץ.
- 15 ש: איך חילקתם ביניכם את החקירה?
- 16 ת: זה היה ספונטני, לא הייתה חלוקה מתכוננת.
- 17 ש: כל אחד שאל שאלות?
- 18 ת: כל אחד שאל מתי שהוא חושב שצריך לשאול. זה דינאמיקה של חקירה.
- 19 ש: ילד בן 14 שזרק אבנים, שלושה חוקרים, 5 שעות? היה צורך חקירתי?
- 20 ת: כנראה שהוא מסר פרטים חשובים.
- 21 ש: כולל מניעת מפגש עם עו"ד?
- 22 ת: זה לא בסמכותי.
- 23 ש: שהנאשם פרץ בבכי במהלך החקירה, אתה זוכר מה התניע את זה?
- 24 ת: אני חושב שהסיפור של המבחנים, הוא היה בלחץ מהמבחנים. הוא פחד לפספס.
- 25 ש: למה פתאום באמצע החקירה הוא נזכר בזה?
- 26 ת: זה לא נאמר רק פעם אחת. אני לא זוכר למה הבכי התחיל.
- 27 ש: יכול להיות שבשבילים של החקירה הוא היה נראה מאוד עייף, הניח את ראשו על
- 28 השולחן?
- 29 ת: יכול להיות שלקראת הסוף.
- 30 ש: אתה כחוקר נועד לא חשבת בוא נעצור אותו?
- 31 ת: זה למה חשב להתחיל את החקירה מהר.
- 32 ש: אפשר אולי לתת לו לישון קודם?
- 33 ת: אין לנו תנאים של בית מעצר. גם לא היה ברור מה יעשה איתו בסוף החקירה ואני
- 34 מתכוון לזה במלוא הרצינות.
- 35 ש: אחרי שעתיים גם זה לא היה ברור?
- 36 ת: אני אומר לך שלא. אני לא הייתי מאחזרי תקלעים, אני מאמין שהייתה התייעצות עם
- 37 התביעה ועם גורמים נוספים.
- 38 ש: מי המשיך את החקירה הזאת? מי בדק אחרי שהנאשם מסר גרסה במשך 5 שעות שיש
- 39 משהו שהוא אומר שזה נכון?
- 40 ת: לא הבנתי את השאלה.
- 41 ש: הנאשם מסר לכם פרטים שלא ידעתם, מי בדק את הפרטים שהוא מסר?
- 42 ת: למה הכוונה?
- 43 ש: האם יש מישהו שבדק שכל המעשייה של הנאשם הזה היא לא פיקציה מוחלטת שהוא
- 44 עשה כדי לרצות אותכם? לדוגמא, יש מקרים ספציפיים שהוא מוסר עם תאריכים ואנשים
- 45 ספציפיים שלקחו חלק במקרים האלה, האם בדקתם שהאנשים אכן נעצרו? יש מישהו
- 46 קונקרטי. לא הפללה כללית.
- 47 ת: אולי מישהו בדק את זה. אני לא יודע, אני לא בדקתי.
- 48 ש: יכול להיות שיש רגעים שבהם אתם לא מוצאים מילים בערבית, עושים הדגמות
- 49 בפנטומימה?
- 50 ת: יכול להיות מצב כזה, גם דוברי ערבית לא יודעים כל מילה.
- 51 ש: מי מחליט מה בסופו של דבר יהיה כתוב מה שכתוב?
- 52 ת: ההחלטה הכי טובה זה מה שמתועד.
- 53 ש: ארנון הוא זה שהחליט?

- 1 ת: אין החלטה כזאת, זה זורם ואנחנו לפי מיטב שיפוטנו רושמים את המילה הכי
2 מתאימה.
3 ש: מי עכשיו אומר את המשפט הזה בעברית?
4 ת: יכול להיות כל אחד מאיתנו. מי שחושב שהוא מבין הכי טוב את המילה שנאמרה.
5
6 סגור: אין שאלות נוספות.

חקירה חוזרת

- 8
9
10 ש: אומר פה חברי על השלב שהוא בכה, זה היה שעתיים ו-43 דקות אחרי תחילת
11 החקירה, האם היה לפניכן עוד מצב שהוא בכה?
12 ת: אני לא זוכר. החקירה הייתה נינוחה והיה שיתוף פעולה.
13
14 טוב"צ: אין שאלות נוספות.
15
16 עד תביעה מס' 2 (מס' 1 ברשימת העדים), רס"מ ארנון יהב.
17
18 העד מוזהר לומר את האמת.

חקירה ראשית

- 19
20
21
22 ש: ספר לנו בבקשה על תפקידך וניסיוןך במשטרת ישראל.
23 ת: אני חוקר מחלקת תשאול ימ"ר שי במשך 5 וחצי שנים.
24 ש: כמה זמן אתה חוקר בסך הכל?
25 ת: כחוקר אני 5 וחצי שנים. במשטרה אני 10 שנים.
26 ש: אני מציג בפניך את חקירתו של הנאשם מתאריך 23/1/11. אתה מזוהה את חתימתך?
27 ת: כן.
28 ש: אתה חקרת אותו?
29 ת: כן.
30 ש: ספר לי בבקשה על מהלך החקירה, מה הייתה האווירה בחקירה.
31 ת: החקירה התנהלה באווירה מאוד חיובית. החשוד שיתף פעולה באופן מלא.
32 ש: האם היו מקרים חריגים בחקירת, שהיו צריכים להיות זכורים לך?
33 ת: לא היה שום דבר חריג.
34 ש: אנו נמצאים בשלב טענות זוטא שנטענות כנגד החקירה. הייתה טענה שהנאשם לא
35 קיבל הודעה כי סגורו בדרך והתחלתם את החקירה מבלי שאפשרו לו את זכותו להיוועץ
36 בעויד. מה יש לך לומר על זה?
37 ת: עורך הדין שלו יצר איתי קשר ואמר לי שהוא בדרך. הוא שאל אותי האם הגיע אליי
38 החשוד, שעדיין לא ידעתי את שמו, ואמרתי לו שהוא עדיין לא הגיע וברגע שהוא יגיע
39 אלינו לחקירה, ניצור איתו קשר.
40 ש: ואחר כך?
41 ת: זה בדיוק מה שהיה.
42 ש: ואז הנאשם הגיע לחקירה.
43 ת: הנאשם הגיע לחקירה, פניתי לקצין החקירות ואמרתי לו "אנא צור עם עורך הדין קשר
44 ותעדכן אותי" וזה מה שהיה. לשאלת ביהמ"ש, אני מתכוון לקצין החקירות, גילאל.
45 ש: אני מציג בפניך מזכר מתאריך 23/1/11. אתה מזוהה את חתימתך?
46 ת: כן.
47 ש: מי ערך את המזכר?
48 ת: אני.
49 ש: ספר לביהמ"ש מה רשום במזכר.
50 ת: אני מקריא את המזכר: "היום בסביבות 9 התקשר אליי עו"ד לימור גולדשטיין ושאל
51 אותי אם הגיע עצור בשם אסלאם אלינו. אמרתי לו שהוא עדיין לא הגיע ושהוא אמור

- 1 להגיע וברגע שהוא יגיע אלינו, נודיעו. לאחר שהעצור אסלאם הגיע, ביקשתי מקצין
2 החקירות גילאל להודיע לעו"ד לימור גולדשטיין כי העצור אסלאם נמצא אצלנו. גילאל
3 אמר לי שהוא הודיע לו. בתחילת העדות של אסלאם, ציינתי שעו"ד לימור דיבר איתי.
4 (רשמתי, וזאת טרם הגעת העצור למחלקנו) וברגע שהצבא העביר את העצור לרשותנו,
5 ביקשתי את קצין החקירות לעדכן את עורך דינו".
6 ש: ספר לביהמ"ש מה היה מהלך החקירה. מה קרת, מה הייתה הדינאמיקה.
7 ת: נכנסנו לחקירה, אני והחוקר משה מדינוני. הייתה אווירה מאוד חיובית, מאוד... זכו,
8 אני רק רוצה לציין דבר אחד: שהתייחסנו אליו בצורה מכובדת והוא הרגיש את זה.
9 באיזהו שלב, כשיצאנו החוצה, גם הגיע וחיבק אותי והייתה דינאמיקה מאוד חיובית.
10 ש: נטען כי פגישתו של הנאשם הסגור נמנעה על ידי החוקרים ולמעשה, כאשר הוא פגש
11 את הסגור, החקירה כבר הסתיימה. מהי תגובתך לכך?
12 ת: אני קיבלתי הנחייה להתחיל את החקירה וזה מה שעשיתי.
13 ש: נטען שהנאשם לא הוזהר כדיון. מהי תגובתך לכך?
14 ת: הוא הוזהר כדיון, הובהר לו, הוסבר לו, הוא נשאל אם הוא מבין וענה שכן.
15 ש: האם אתה זוכר שהובהר לו כי יש לו זכות לשתוק בחקירה?
16 ת: כן.
17 ש: כמו כן, נטען כי היו במהלך החקירה בין 3 ל-4 חוקרים. מה תגובתך לכך?
18 ת: אני הייתי יחד עם החוקר משה מדינוני. מדי פעם נכנס גילאל לחקירה, וכן קצין חקירות
19 נוסף אבל רוב החקירה נהלה על ידי משה ואני.
20 ש: האם היו האשמות או צעקות כלפי הנחקר?
21 ת: לא. אני רוצה להוסיף אבל שהיו קטעים שהתבדחנו איתו וצחקנו איתו והכול נעשה
22 בצורה חופשית.
23 ש: האם אופן החקירה היה אגרסיבי ומשפיל?
24 ת: לא.
25 ש: נטען שהיה לחץ פסיכולוגי שהופעל על ידי החוקרים במהלך החקירה. מה תגובתך לכך?
26 ת: לא היה שום לחץ פסיכולוגי. החקירה הייתה מאוד נעימה והראיה לכך היא שכתום חקירתו
27 הוא בא וחיבק אותי, אני לא רגיל לזה, ואני השבתי לו בחיבוק.
28 ש: כאשר הנאשם הגיע לחקירה, מה הייתה הויתרשותך ממצבו הפיזי והנפשי?
29 ת: אני, מהרגע הראשון, השתדלתי להפיג את החששות שלו. לא רק אני, גם החוקר משה. דיברנו
30 איתו בצורה מכובדת, נעימה. הבהרנו לו מהן הזכויות שלו.
31 ש: נטען על ידי ההגנה שקודם לכן שהובא על ידי הצבא, הוא הוכת. האם ראית סימנים פיזיים
32 לכך? האם הוא סיפר לך משהו? איך התרשמת ממנו כשהוא הגיע?
33 ת: כל החקירה שלו הוא לא העלה טענה לכך שהוכת וגם לא ראיתי עליו שום סימנים.
34 ש: בעמ' 4 באמרת, בשורה 102, אתה רשמת בהערת החוקר שהחשוד בוכה.
35 ת: נכון.
36 ש: זה קרה שעתיים ו-45 דקות לאחר תחילת החקירה. ספר לי בבקשה מדוע הוא בכה?
37 ת: ראיתי שהוא בכה, אני שאלתי אותו למה הוא בוכה, חשבתי שאולי זה קשור לחקירה שלנו.
38 אולי... הוא אמר לי שהוא בוכה כי הוא חושש שהוא יפסיד מבתן. אני מניח שגם הרגענו אותו
39 בנושא הזה וזהו.
40 ש: האם הוא קיבל, במהלך החקירה, דברים כלשהם? האם הוא ביקש דברים מסוימים במהלך
41 החקירה?
42 ת: לא. הוא לא ביקש. הצענו לו מה שצריך -- אוכל, שתייה, כל הזמן הוצע לו -- ואם אכלנו, כיבדנו
43 אותו. וזהו.
44 ש: 3 שעות ו-10 דקות מתחילת החקירה, אתה מציין שהחשוד, בשורה 126, שעה 12: 35, הייתה
45 הפסקה לצורך ארוחת צהריים. תזרה לחקירה בשעה 13: 23. החשוד קיבל ארוחת צהריים. ספר לי
46 בבקשה מהם הנהלים במוצב כזה. באיזה שלב החלטתם שהוא צריך לאכול? מה היה שם?
47 ת: האמת שאני לא זוכר בדיוק מה היה באותה חקירה אבל אם רשמתי שבשעה 12: 35 עושים
48 הפסקות צהריים אז זה מה שקרה.
49
50 תוב"צ: אין שאלות נוספות.

51

52 ביהמ"ש יוצא להפסקה.

53

לאחר הפסקה

- 1
2
3 **חקירה נגדית**
4
5 ש: מי היה אחראי על החקירה?
6 ת: יש את רבני"ח תשאול, שילה יצחק, ותחתי גילאל עווידה.
7 ש: איך הגיע הנאשם לתחנת המשטרה?
8 ת: לא זכור לי שראיתי את איך שהוא הגיע, אני מניח שהצבא הביא אותו.
9 ש: האם קיבלת פרטים כלשהם על המעצר?
10 ת: לא.
11 ש: שאלתי?
12 ת: למיטב זכרוני כן שאלתי אותו אם הכול בסדר..
13 ש: לא אותו.
14 ת: נורמים אחרים? לא מתפקידי לשאול.
15 ש: ידעת באיזה שעה הוא נעצר?
16 ת: לא.
17 ש: מה היה תפקידך בחקירה?
18 ת: לחקור.
19 ש: היה הבדל בינך לבין שאר החוקרים בחקירה? היה לך תפקיד ספציפי?
20 ת: לא.
21 ש: שלושתכם חקרתם יחד?
22 ת: מי זה שלושתכם?
23 ש: אתה, גילאל ו...
24 ת: אני ומשה מדיוני היינו בחקירה, ולמשה יש חכשרת כחוקר נוער.
25 ש: גילאל לא היה בחקירה?
26 ת: למיטב זכרוני הוא נכנס ויצא. הוא מפקד החקירה.
27 ש: מתוך 5 השעות בחקירה, כמה זמן גילאל היה?
28 ת: לא זוכר, אפשר לבדוק את זה.
29 ש: יותר משעה?
30 ת: לא זוכר. אני זוכר שרוב הזמן אני ומשה היינו לבד. אמרתי לך שהוא יצא, נכנס, שאל שאלות...
31 אפשר לבדוק את זה, הוא הקצין חקירות.
32 ש: אתה דובר ערבית שוטפת?
33 ת: אני דובר ערבית.
34 ש: באיזה רמה אתה מניתי?
35 ת: טובה.
36 ש: החכשרת כחוקר נוער?
37 ת: לא, החכשרתי כחוקר.
38 ש: מדוע היית בחקירה?
39 ת: כי הונחתי להיות בחקירה.
40 ש: על ידי?
41 ת: על ידי רבני"ח תשאול או קצין החקירות.
42 ש: אתה לא זוכר.
43 ת: לא.
44 ש: מכיר את פקודת המטה הארצי לעבודת המשטרה עם קטינים?
45 ת: מכיר.
46 ש: אתה מודע לכך שקטין אמור להיחקר, על פי המסמך, על ידי חוקר נוער?
47 ת: כן. זה מה שהיה.
48 ש: אז לא חקרת אותו?
49 ת: גם אני חקרת אותו.
50 ש: אז איך זה מתיישב? הפקודה לא אומרת "ייחקר גם על ידי חוקר נוער" אלא "על ידי עובדי נוער". איך זה מסתדר?
51 ת: זה מסתדר כי היה חוקר נוער שחוקר אותו, ואני הייתי איתו.
52 ש: כרגע אמרת שחקרת אותו גם.
53 ת: בדיוק מה שאמרתי.
54 ש: ומבחינתך זה מסתדר עם הפקודה נהדר.
55 ת: זה מסתדר עם התנחיה שקיבלתי, לחקור אותו.

- 1 ש: יכול להיות שהייתה סתירה בין החנתייה לפקודה?
2 ת: תבדוק עם המפקדים שלי.
3 ש: אתה ישבת על המחשב, נכון?
4 ת: כן.
5 ש: ואתה הקלדת.
6 ת: כן.
7 ש: מי החליט מה ייכתב בכל רגע? היו רגעים ששלושתכם הייתם יותר משעה! כולכם שואלים
8 שאלות והנאשם עונה. מי אומר מה הנאשם אמר ומה לכתוב?
9 ת: כאשר אני יושב על המחשב אני משתדל שהחקירה תהיה כתובה כרוח הדברים שנאמרו בחדר.
10 ש: זאת אומרת שאתה החלטת מה ייכתב בחקירה, כי ישבת על המחשב.
11 ת: אני.
12 ש: איך אומרים "אין אתה חייב לומר דבר בערבית"?
13 ת: "מיש לאום תחקי אישי".
14 ש: וישי לך זכות לשמור על זכות השתיקה?
15 ת: זה מבחן בערבית?
16 ש: אשאל אותך שוב.
17 ת: "מראק אל חאק תוסקוט מתחקיש אישי". העיקר שהוא מבין אותי.
18 ש: בחקירה שאתה כותבת, כתוב שאתה מודיע לו "אין אתה חייב לומר דבר".
19 ת: כן.
20 ש: בוודאן זה לא נאמר.
21 ת: אפשר לראות את הדף? אז אני אומר לך: זה בא מובנה, בעדות עצמה, בתוך העדות. בגוף
22 העדות.
23 ש: אז יכול להיות שלא הזהרת אותו?
24 ת: למיטב זכרוני והבנתי הוא הזהיר והיה לו ברור לחלוטין על מה הוא נתקד והכול נעשה ברות
25 טובה.
26 ש: אז אני שואל אותך: יש באזהרה הזאת כמה זכויות, נכון? אתה מתן, אולי המרכזית, היא
27 הזכות לשמור על זכות השתיקה. אני אומר שלא אמרת לו את זה.
28 ת: למיטב זכרוני, החוקר משה הזהיר אותו והבחיר לו. אם אתה אומר לי שלא אמרנו אז לא
29 אמרנו.
30 ש: נכון שעו"ד גולדשטיין התקשר אליך?
31 ת: כן.
32 ש: ... בבוקר ואמר שהוא רוצה לפגוש את הנאשם טרם החקירה?
33 ת: זה לא מה שהוא אמר.
34 ש: פעם אחת דיברת איתו?
35 ת: למיטב זכרוני הוא התקשר אליי בבוקר ושאל אותי אם החשוד הגיע, לא זוכר את השם שהוא
36 אמר, לא ידעתי אפילו את שמו של החשוד שאמור להיחקר ואמרתי לו שהוא עוד לא הגיע וכשהוא
37 הגיע אני איידע אותו.
38 ש: אז אתה אומר שדיברת איתו פעם אחת.
39 ת: למיטב זכרוני כן.
40 ש: איך הוא תפס אותך?
41 ת: בטלפון מהמשרד.
42 ש: מה הטלפון שלך?
43 ת: שלי? במשרד? 025424301.
44 ש: אתה זוכר באיזה שעה?
45 ת: לא.
46 ש: הוצאת פלט של השיחות של הסלולארי של עו"ד גולדשטיין והוא דיבר איתך ב-23.08 וב-
47 09.19.
48 ת: דיבר איתי ב-19.09? השיחה נענתה?
49 ש: היה כתוב בפלט שהיא התנהלה כ-40 שניות.
50 ת: יכול להיות שהוא לא דיבר איתי, זכורה לי שיחה אחת.
51 ש: ואתה בטוח שהוא לא ביקש ממך שתמתין עם החקירה עד שהוא מגיע?
52
53 תוב"צ: אני מתנגד, השאלה נענתה.
54
55 סנגור: אבקש שיהיה בטוח.
56
57 ת: אני לא זוכר. אני גם לא הסמכות שמחליטה בעניין.

- ש: כתוב באמרה, בשורה 3, גיליון מס' 1.. ראית את ג'לאל מדבר עם עו"ד גולדשטיין?
ת: לא.
- ש: כשנגשת לחקור את החשוד, איזה מידע עמד בפניך לגביו?
ת: עדויות קודמות של אנשים אחרים.
- ש: שייחסו לו מה?
ת: מה שייחסנו לו באזהרה.
- ש: אתה יודע למה התיק הזה היה דווקא אצלכם?
ת: לא.
- ש: אתם חוקרים הרבה קטינים בנוגע לזריקת אבנים?
ת: אני חוקר את מה שאני מונחה לחקור.
- ש: שאלתי שאלה פשוטה. כמה פעמים בשנה האחרונה חקרת קטינים שזרקו אבנים?
ת: כנראה שמספר פעמים.
- ש: אתם חוקרים גם קטינים שהם לא פלשתינים?
ת: אני לא מוסמך לחקור קטין, אלא אם הונחתי לכך על ידי קצין החקירה.
- ש: האם הייתה סיטואציה בשנה האחרונה שהונחית להשתתף בחקירה של קטין, יחד עם חוקר נוער, כשחקטין אינו פלשתיני?
ת: כן.
- ש: אזנה זוכר אם הודיעו לקטין הישראלי על הזכויות שלו לפי תיקון 14 לחוק הנוער, כך שבותר לו שההורים שלו יהיו בחקירה?
ת: אני לא זוכר.
- ש: אתה יודע שהיה תיקון לחוק הנוער?
ת: אתה שואל אותי על דברים שאני לא מתמחה בהם. אם אני מגיע למקום כלשהו ונאמר לי על ידי קצין החקירות "תחקור אותו".. אם קצין החקירות אומר לי לחקור ילד, נער, בחור – אז אני עושה את זה. לשאלת ביהמ"ש, אני לא בקי בחוק הנוער החדש.
- ש: אבל אמרת קודם, בתשובתך, שאם אתה בא לקצין החקירות ואומר "אני לא חוקר נוער" והוא אומר "תחקור בכל אופן", אתה חוקר אותו. שאלתי היא האם אמרת לקצין החקירות, לפני החקירה, "אני לא חוקר נוער" והוא אמר "תחקור בכל אופן".
תוב"צ: אני מתנגד לשאלה. העד כבר ענה.
- 31
- ה ח ל ט ה**
- העד ישיב לשאלה.
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37
- 38
- 39
- 40
- 41
- 42
- 43
- 44
- 45
- 46
- 47
- 48
- 49
- 50
- 51
- 52
- 53
- 54
- 55
- 56
- 57
- ת: למיטב זכרוני, קצין החקירות שאל את משה האם הוא חוקר נוער ומשה השיב בחיוב ואז הוא אמר לי "אתה מצטרף אליי".
ש: ואתה לא אמרת לו כלום.
ת: זאת הייתה התשובה שלי קודם.
ש: האם באיזשהו שלב שמת לב שהנאשם עייף, מפקק. שם את הראש על השולחן?
ת: כן.
ש: מה עשית בנדון?
ת: אולי ביקשתי ממנו לתרים את הראש, לא זוכר בדיוק.
ש: האם שאלת אותו "למה אתה עייף"?
ת: לא זוכר, מניח שכן.
ש: אם ראית שהוא עייף למה לא עשית הפסקה? למה לא אמרת לא נתחיל אפילו לחקור אותו?
ניתן לו לנוח כמה שעות ואז נמשיך לחקור אותו?
ת: תפקידי לחקור וזה מה שאני עושה. כמוכן שאם יש שאלות, מתייעצים.
ש: אבל לא עשית את זה בנוגע לעייפות שלו?
ת: יכול להיות שזה נעשה יכול להיות שלא.
ש: האם היית שותף באיזשהי צורה לתחלטה לעכב את הפגישה של הנאשם עם עו"ד.
ת: לא.
ש: מי החליט על כך?

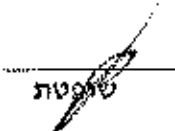

1	ת: מי שמוסמך להחליט.
2	ש: מי הוא האדם שהוסמך להחליט את זה?
3	ת: תשאל את המפקדים שלי, אני לא יודע.
4	ש: יכול להיות שגילל החליט על כך?
5	ת: ענייני על זה מקודם, אמרתי המפקדים שלי. גילל הוא המפקד שלי. יכול להיות שהוא החליט.
6	ש: האם נכנסו במהלך החקירה עוד מפקדים שלך לחדר מלבד גילל?
7	ת: נכנס קצין החקירות שמואל גרבי למיטב זיכרוני.
8	ש: וכשהוא נכנס לא דיברתם על עניין המניעה?
9	ת: אני לא זוכר.
10	ש: אתה זוכר באיזשהו שלב בחקירה סיפר הנאשם שיש איזה מישהו בכפר שאמר להם שאם הם
11	נתקרים הם צריכים להרים את הקול?
12	ת: כן.
13	ש: ומה אתה אמרת לנאשם בעקבות כך?
14	ת: לא זוכר.
15	ש: יכול להיות שאמרת לו קדימה תירק עלי תרביץ לי?
16	ת: יכול להיות ואם כן זה נאמר בבדיחות הדעת.
17	ש: אתה זוכר באיזה שלב התחיל הנאשם לבכות?
18	ת: הראית לי את זה קודם בעדות.
19	ש: אתה זוכר מדוע הוא פרץ בבכי?
20	ת: פרץ בבכי זה קצת תיאור... הוא פשוט בכה ואז ניסיתי להבין האם זה קשור לחקירה וכשהבנתי
21	שזה לא קשור לחקירה ניסיון להרגיע אותו.
22	ש: הסיבה שהוא אמר לכם שהוא בוכה זה שהוא מפסיד בחינות. העובדה שהוא מפסיד בחינות,
23	על זה הוא ידע לכל אורך החקירה. מה הייתה הסיטואציה שפתאום הוא התחיל לבכות משהו
24	שלאור זה הוא הפסיד בחינה?
25	ת: לא זוכר.
26	ש: כמה עוד חוקרים יצאו ונכנסו מהחדר במהלך החקירה?
27	ת: גילאל עווידה אמרנו, גרבי אמרנו. הוא גם קצין חקירות, ניהאי שתרגמה את העדות, זה מה
28	שהיה זכור לי.
29	ש: אתה זוכר שבסוף נכנסו עוד שניים?
30	ת: לא זכור לי.
31	ש: האם תיארת את הכניסות והיציאות של החוקרים?
32	ת: לא הייתי גומר עם זה אם הייתי רושם כל כניסה ויציאה.
33	ש: האם אתה המשכת עם התיק הזה אחר כך או שזה היה חד פעמי?
34	ת: האם המשכתי לחקור אנשים שקשורים לפרשייה? באותו הנוהל.
35	ש: האם אתה היית אחראי, לדוגמא, לבדוק האם העובדות שיעולות מההודעה של הנאשם – יש
36	להן אחיזה במציאות.
37	ת: במילים פשוטות -
38	ש: ניח והוא ממציא כל מיני דברים, בירתת האם כל הדברים שאמר נכונים? האם לקחתם את
39	העדות ואמרתם "בוא נבדוק אם הדברים שהוא אמר יש להם תוכחות", לדוגמא – דוחות פעולה
40	ועדויות של אחרים?
41	ת: לא זוכר.
42	
43	סנגור: אין שאלות נוספות.
44	
45	תוב"צ: העד גילאל עווידה היה פה היום, וחברי הסכים לשמוע אותו במועד הדין הבא.
46	
47	סנגור: אין לי התנגדות לתת את הדיסקים, לעניין הזוטא, כמוכן.
48	
49	
50	ה ח ל ט ה
51	
52	במידת האפשר, ישמע העד גילאל עווידה באולמו של הרכב 1 בתאריך 16/3/11, לאחר הפסקת
53	הצהריים.
54	
55	מומלץ לצדדים לבדוק מול מזכירות ביהמ"ש לקראת הצהריים האם ניתן יהיה לשמוע את העד
56	באותו מועד.
57	

1 באם לא יתאפשר, יישמע העד במועד הקבוע לתאריך 21/3/11.

2
3 מכל מקום, הנאשם יוזמן גם לתאריך 16/3/11.

4
5 ניתן והודע היום, 9/3/11, בפומבי ובמעמד הצדדים.

6
7
8

שופטת